

Проект
вноситься народними депутатами
України – членами Комітету з питань
здоров'я нації, медичної допомоги та
медичного страхування Радущим
М.Б. та іншими

ПОСТАНОВА Верховної Ради України

Про прийняття за основу проекту Закону України
про систему громадського здоров'я

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

1. Прийняти за основу проект Закону України про систему громадського здоров'я (реєстр. № 4142), поданий народним депутатом України Радущим М.Б. та іншими народними депутатами України, з урахуванням таких пропозицій:

1) у статті 1 Розділу I законопроекту:

термін «інформаційний фонд громадського здоров'я» викласти в такій редакції:

«19) інформаційний фонд громадського здоров'я – державний інформаційний ресурс, що містить дані про стан здоров'я, благополуччя населення і показники середовища життєдіяльності та наповнюється з інформаційних систем та баз даних, що перебувають у власності чи розпорядженні центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

виключити терміни «календар профілактичних щеплень», «поствакцинальні ускладнення», «уповноважений орган у сфері громадського здоров'я»;

доповнити статтю терміном «29) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я – юридична особа публічного права, що є закладом громадського здоров'я сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони

здоров'я, яка забезпечує реалізацію державної політики у галузі громадського здоров'я, здійснення епідеміологічного нагляду, виконання повноважень щодо захисту населення від інфекційних хвороб та неінфекційних захворювань, лабораторної діяльності, біо безпеки, інфекційної безпеки донорської крові та / або її компонентів, координації лікування, розробки і реалізації комплексних заходів та програм з профілактики, лікування захворювань, які мають соціально-демографічний вплив та економічні наслідки;

2) частину третю статті 4 викласти в такій редакції:

«3. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, координує здійснення оперативних функцій громадського здоров'я центрами контролю та профілактики хвороб, головною експертною установою у сфері громадського здоров'я, органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, інших суб'єктів господарювання, які залучаються до надання послуг у сфері громадського здоров'я»;

3) у статті 6:

підпункти 2) та 5) частини першої викласти в такій редакції:

«2) головна експертна установа у сфері громадського здоров'я»;

«5) центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»

частину другу викласти в такій редакції:

«2. З метою реалізації оперативних функцій громадського здоров'я центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування можуть залучати інших суб'єктів у сфері громадського здоров'я до надання послуг у сфері громадського здоров'я»;

4) у статті 7:

підпункт 4) частини першої виключити:

підпункт 6) частини першої викласти в такій редакції:

«6) визначає порядок проведення позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері

центральною владою виконавчої влади та їх територіальними підрозділами за поданням»;

5) у статті 8:

абзац двадцять сьомий доповнити словами «за умови, що такі особи становлять загрозу для здоров'я інших осіб»;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«2. Заступник керівника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я виконує повноваження Головного державного санітарного лікаря України особисто або покладає повноваження на свого заступника. Головний державний санітарний лікар України:

1) дає обов'язкові до виконання доручення центральним органам виконавчої влади для забезпечення останніми, в межах повноважень, виконання визначених у дорученні заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення, участь у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

2) дає обов'язкові до виконання доручення центральним органам виконавчої влади для проведення останніми позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

3) від імені центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, ініціює перед Кабінетом Міністрів України питання встановлення карантину;

4) ініціює скликання невідкладного засідання Державної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій для прийняття відповідних рішень, якщо за результатами епідеміологічного нагляду встановлено, що бездіяльність або запровадження недостатніх обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування несе загрозу погіршення епідемічної ситуації;

5) за погодженням з керівником центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, призначає на посаду та звільняє з посади головних санітарних лікарів відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

6) дає доручення головним санітарним лікарям відповідних адміністративно-територіальних одиниць щодо участі у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь локального рівня;

7) виконує інші функції, передбачені законом»;

б) статтю 9 викласти в такій редакції

«Стаття 9. Мережа та функції центрів контролю та профілактики хвороб

1. Мережа центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у

сфері охорони здоров'я, формується як складова національної системи біологічної безпеки та біологічного захисту, що формується з урахуванням комплексного підходу «Єдине здоров'я».

2. Центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, здійснюють:

1) координацію та проведення епідеміологічного нагляду і аналізу для забезпечення національної системи біологічної безпеки та біологічного захисту з урахуванням принципу «Єдине здоров'я»;

2) індикацію та ідентифікацію збудників інфекційних хвороб, переліки яких визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

3) реагування на надзвичайні ситуації в сфері громадського здоров'я спільно з регіональними центрами громадського здоров'я у рамках роботи функціональних і територіальних підсистем єдиної державної системи цивільного захисту відповідно до Кодексу цивільного захисту України;

4) встановлення причинно-наслідкових зв'язків виникнення та розповсюдженні інфекційних хвороб, в тому числі інфекцій, які пов'язані з наданням медичної допомоги, серед іншого застосовуючи методи секвенування геному збудників інфекційних хвороб;

5) проведення аналізу ефективності функціонування системи громадського здоров'я та її окремих елементів та підготовку звітів центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за результатами такого аналізу;

6) повідомлення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, про ризики у сфері громадського здоров'я та надають пропозиції щодо управління такими ризиками в межах компетенції;

7) підготовку пропозицій, планів дій та рекомендацій щодо здійснення заходів, спрямованих на поліпшення показників здоров'я і благополуччя населення та вдосконалення системи громадського здоров'я;

8) збір та обробку інформації для формування інформаційного фонду громадського здоров'я;

9) періодичний аналіз детермінантів здоров'я, заходи впливу на детермінанти здоров'я та заходи, спрямовані на запобігання, зменшення та усунення нерівностей щодо здоров'я;

10) моніторинг заходів щодо зміцнення здоров'я, показників рухової активності, статевого і репродуктивного здоров'я, психічного здоров'я населення;

11) аналіз інформації щодо випадків травматизму і насильства;

12) підготовку та оприлюднення періодичних звітів про стан здоров'я, санітарно-епідемічну ситуацію та показники середовища життєдіяльності;

13) організацію навчання та проведення інформаційно-просвітницьких заходів з питань громадського здоров'я для посадових осіб центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, інших суб'єктів у системі громадського здоров'я;

14) участь у розробці державних медико-санітарних нормативів та правил направлених на збереження здоров'я, працездатності та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя;

15) участь у роботі комісій з розслідування гострих професійних захворювань;

16) встановлення причинно-наслідкових зв'язків виникнення та розповсюдженні масових неінфекційних хвороб (отруєнь);

17) інші функції, визначені законом.

3. Структуру центрів контролю та профілактики хвороб затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

У складі центрів контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я обов'язково утворюються та функціонують:

1) оперативно-диспетчерський підрозділ, що функціонує у цілодобовому режимі, оснащений телекомунікаційною мережею, програмним, технічним забезпеченням та іншими засобами;

2) групи (бригади) оперативного реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я.

4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я покладає виконання повноважень головного державного санітарного лікаря відповідної адміністративно-територіальної одиниці на керівника центру контролю та профілактики хвороб.

Головний державний санітарний лікар відповідної адміністративно-територіальної одиниці:

1) надає обов'язкові до виконання доручення територіальним органам центральних органів виконавчої влади для забезпечення останніми, в межах повноважень, виконання визначених у дорученні заходів щодо усунення ризиків для здоров'я та благополуччя населення, участь у розслідуванні випадків інфекційних хвороб, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь;

2) надає обов'язкові до виконання доручення територіальним органам центральних органів виконавчої влади для проведення останніми позачергових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням вимог санітарного законодавства у відповідній сфері в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

3) надає обов'язкові до виконання доручення для встановлювання обмежувальних протиепідемічних заходів місцевими органами виконавчої влади

та органами місцевого самоврядування коли в окремому населеному пункті, у дитячому виховному, навчальному чи оздоровчому закладі виник спалах інфекційної хвороби або склалася неблагополучна епідемічна ситуація, що загрожує поширенням інфекційних хвороб;

4) ініціює засідання надзвичайної протиепідемічної комісії для прийняття рішень щодо недопущення розповсюдження інфекційних хвороб на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці;

5) безперешкодно відвідує та входить на територію та до приміщень підприємств, установ та організацій під час реагування на надзвичайні події будь-якого характеру з метою ліквідації надзвичайної ситуації або попередження негативного впливу на здоров'я людей.

5. Центри контролю та профілактики хвороб центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, є юридичними особами будь-якої організаційно-правової форми, мають самостійний баланс, рахунки в банках, бланк зі своїм найменуванням та можуть мати печатку.

Матеріально-технічна база центрів контролю та профілактики хвороб складається з рухомого та нерухомого майна, переданого їм на праві оперативного управління центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, у порядку, визначеному законом.

6. Функції у сфері громадського здоров'я відповідних установ, закладів, частин і підрозділів центральних органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сферах оборони і військового будівництва, охорони громадського порядку, захисту державного кордону, виконання кримінальних покарань, Державного управління справами, Служби безпеки України, встановлюються зазначеним органом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

7) доповнити законопроект статтею 9-1 такого змісту:

«Стаття 9-1. Система та повноваження головної експертної установи у сфері громадського здоров'я

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, забезпечує формування та координує діяльність Головної експертної установи у сфері громадського здоров'я з метою виконання оперативних функцій громадського здоров'я.

2. Головна експертна установа у сфері громадського здоров'я є головною інформаційно-аналітичною, методичною, науково-дослідною установою, що опікується питаннями протидії небезпечним, особливо небезпечним, соціальним, новим інфекційним хворобам та неінфекційним захворюванням, біозахисту та біобезпеки, епідеміології, гігієнічних та мікробіологічних аспектів здоров'я людини, пов'язаних з довкіллям та умовами середовища життєдіяльності.

3. Головна експертна установа у сфері громадського здоров'я:

1) забезпечує ведення реєстрів захворювань, що визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

2) є держателем державного інформаційного фонду;

3) здійснює координацію програм діагностики та лікування ВІЛ-інфекції, туберкульозу;

4) є головною установою з питань біобезпеки та біозахисту;

5) виконує функції Національного координатора з питань ММСП;

6) забезпечує підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації кваліфікованих кадрових ресурсів у галузі громадського здоров'я;

7) формує національні та регіональні пріоритети у галузі громадського здоров'я, забезпечує створення та здійснення діяльності адекватної системи моніторингу та оцінки у галузі громадського здоров'я;

8) здійснює розробку та реалізацію комплексних заходів та програм з профілактики та лікування захворювань, які спричиняють соціально-демографічний вплив та економічні наслідки;

9) забезпечує створення та підтримку роботи національних медичних інформаційних систем з обліку та аналізу даних щодо інфекційних хвороб та неінфекційних захворювань, організацію процесу їх впровадження на національному та регіональному рівнях;

10) забезпечує розробку та координацію впровадження програм первинної профілактики (у тому числі вакцинації, імунізації або постекспозиційної профілактики осіб, які зазнали впливу інфекції) та нагляду за інфекційними хворобами керованими засобами специфічної профілактики;

11) розробляє та актуалізує стандарти безпеки крові, здійснює організаційно-методичне забезпечення установ системи крові;

12) здійснює утримання колекції штамів збудників інфекційних хвороб, що становлять національне надбання та визначаються постановою Кабінету Міністрів України;

13) забезпечує виконання функцій референс-лабораторій та референс-центрів за інфекціями (збудниками) – кір, краснуха, епідемічний паротит, поліомієліт, туляремії, сибірка, лістеріоз, еризипелюїд, дифтерія, іксодові кліщові бореліози, холера, чума, бруцельоз, сибірка, сап, меліюїдоз, легіонельоз, а також бактеріальні, рикетсійні та арбовірусні інфекції;

14) виконує функції центру індикації та ідентифікації біологічно патогенних агентів, здійснення індикації, ідентифікації та кількісного визначення факторів середовища життєдіяльності людини;

15) виконує інші функції, визначені законом та установчими документами.

4. У складі Головної експертної установи у сфері громадського здоров'я створюються та функціонують референс-лабораторії»;

8) у статті 15:

у частині третій слова «уповноважений орган у сфері громадського здоров'я» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

у частині четвертій слова «уповноваженого органу» замінити словами «Головної експертної установи»;

9) у статті 20:

підпункт 2 пункту 6 виключити;

частину восьму викласти у такій редакції:

«8. Обов'язковій госпіталізації підлягають хворі на особливо небезпечні та небезпечні інфекційні хвороби, а також особи з симптомами таких хвороб у випадках встановлених в рішенні про встановлення карантину».

10) у частині третій статті 23 слова «уповноваженим органом у сфері громадського здоров'я» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

11) у статті 32 Розділу IV:

у пункті 5 вилучити слова «а також якщо відсутні медичні протипоказання для її перебування у цьому закладі, а також якщо їй проведено профілактичні щеплення згідно з календарем щеплень.»;

виключити пункт 6;

12) статтю 41 Розділу V викласти в такій редакції:

«Стаття 41. Профілактичні щеплення

1. Профілактичні щеплення з метою запобігання захворюванням на інфекційні хвороби проводяться відповідно до календаря профілактичних щеплень, який затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

13) у статті 48:

у частині першій вилучити слова «уповноваженим органом у сфері громадського здоров'я»;

підпункт 1) частини четвертої викласти в такій редакції:

«1) невідкладно у разі надходження повідомлення від головного державного санітарного лікаря Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя про проведення розслідувань випадків інфекційних, професійних, масових неінфекційних хвороб, уражень та отруєнь в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

14) пункт 2 Розділу IX «Прикінцеві та перехідні положення», викласти в такій редакції:

«2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набуття чинності цим законом, Закон України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 27, ст.218)»;

15) доповнити Розділ IX «Прикінцеві та перехідні положення» пунктом такого змісту:

«3. Кабінету Міністрів України у двомісячний строк з дня публікації цього Закону внести зміни до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 29, ст.228)».

2. Комітету Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням пропозицій зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні».

Голова Верховної Ради
України

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: РАДУЦЬКИЙ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000847C3D0060F27101
Дійсний до: 25.03.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-18/03-2021/29076 від 02.02.2021

370658